

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnštvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

BRALNO DRUŠTVO
pri
Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopis se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoludne.

Štev. 36.

V Mariboru, dne 5. septembra 1901.

Tečaj XXXV.

Mariborska okolica.

Nihče, kdor pozna razmere v mariborski okolici, si ne bo upal trditi, da slovenska zavednost v njej raste, ampak marsikdo bo nasprotno trdil, da nazaduje. Kranjski liberalni listje sicer trdijo, da se to dogaja vsled »štajerske sloge«, a v istini sloga na tem nič ni kriva, ampak nedelavnost mariborskih rodoljubov, a tuintam tudi zaspanost okoliških rodoljubov.

Krivicu pa bi delali mariborskim rodoljubom, ako bi jih vse povprek krivili, da so krivi na nazadovanju narodne zavednosti v okolici. Posebno moramo izzeti društvo »Maribor«, ki se za vzbujanje narodne zavednosti v okolici res veliko trudi, a tudi vse one rodoljube in rodoljubkinje, ki ne zamudijo nobene narodne slavnosti v okolici, da bi ne povečali števila udeležencev tudi s svojo navzočnostjo.

Pa nekaj pogrešamo vsi, v okolici in v mestu stanujoči Slovenci. In to je delovanje vašega mariborskega političnega društva. Ono nima nobenih javnih zborovanj. In vendar bi bila politična zborovanja v mariborski okolici in sploh v dravski dolini prepotrebna. Na zborovanju političnih društev vsaj človek sme nekoliko prosto govoriti, na izletih bralnih in pevskih društev pa se je treba vedno bati prekoračenja dovoljenih mej. Posamezne osebe težko sklicujejo zborovanja, ker je zmeraj tvegano, ali drugomisleči zborovalci ne dobijo predsedstva v roke, pri zborovanju političnega društva je ta bojazen izključena. Nihče ne zahteva, da bi se morala

zborovanja prirediti najprej v najbližjih in že najbolj potujčenih krajih. Potegniti je treba krog okoli Maribora in ga zmeraj bolj zoževati. Če ne naenkrat, v par letih bi se gotovo začeli prikazovati sledovi takega delovanja.

Politično vodstvo mariborsko pa bi moralo tudi nekoliko paziti na občinske volitve po okolicah. Dočim mariborski Nemci svojim nemškutarskim somišljenikom ob času volitev gredo na vse mogoče načine na roke, se pa naši rodoljubi k večjemu le z rodoljubnimi željami spominjajo svojih somišljenikov po deželi. Kjer se nič ne dela, ne more biti uspehov.

Skrajni čas je, da začnejo mariborski rodoljubi resneje buditi okolico. In v prvi vrsti naj koraka naše politično društvo. Valovi nemškega morja se razlivajo iz Maribora po okolici, treba jih je torej zajeziti.

XYZ.

Slovenska mladina.

Mi gremo naprej, mi gremo
naprej, mi mladi.

Zadnje nedeljo je bila v Hajdini pri Ptujju prva večja slavnost, posvečena izrečno slovenski mladini. Naznanilo po časnikih, da se veselica priredi ravno na čast mladini, pokazalo je svojo privlačno moč. Trumoma so prihajali mladeniči in mladenke na slavnostni prostor, na vrt g. Mih. Gregoreca. A tudi stariši so bili v mnogobrojnem številu navzoči. In odlični gostje so nas počastili iz vseh sosednih krajev, posebno mnogo jih je bilo iz Ptujja. Celo mariborski Slovenci so

bili zastopani. Krasno je bilo gledati to množico ljudi, ki so se razvrstili po lepo zelenem vrtu ter si poiskali ugodnega prostora, da lahko vidijo na oder, kjer so se imele vršiti točke dnevnega sporeda. In tolažiljiv je bil pogled na to množico ljudstva za vsako rodoljubno srce, kajti Hajdina leži tik nemškutarskega Ptujja.

Marljiv odbornik bralnega društva je pozdravil v gladkem nagovoru vse navzoče. Na to je mladenič Županič izborno predaval Gomilšekovo pesem: »Slovenskim mladeničem!«

Kot tretja točka na sporedu je bil slavnostni govor, katerega je govoril g. prefekt Korošec iz Maribora. Govornik je omenjal veselo gibanje, ki se je v zadnjem času začelo med slovenskimi mladeniči na Spodnjem Štajerskem. Naši mladeniči so se začeli zavedati svoje visoke naloge, ki jih čaka v bodočnosti. Postali bodo možje in v njih rokah bo ležal blagor celih družin, občin, okrajev, da cele naše domovine. Slovenski rodoljubi se veselijo tega gibanja in s ponosom zrejo na vrlo mladino. S posebnim zadovoljstvom pa še mora napolniti srce vsakega rodoljuba, da se vzbujajo tudi mladeniči v Hajdini, ki je tako blizu Ptujja. Smoter mladeniškega gibanja je, da se po njem vzgojijo krščansko pošteno in značajni, narodnosamozavedni in ponosni ter za svoj bodoči stan visoko izobraženi mladeniči. Ko jih je govornik v nemal za narodni ponos in narodno samozavest, kazal je mladeničem na mesto Ptuj. To mesto je bilo nekdanje slovensko. Še leta 1848 so bile v mestni žup-

Listek.

Maščevanje.

Spisal Ivan V—uk.

II.

V neki prijazni vasi živel sta od mladih nog Tomaž Puška in Ferdinand Podlipnik. Stariši Tomaževi so bili premožni ter so tudi svojega edinca preveč razvajali. Vse, kar si je trdovratni otrok vtepel v glavo, se je moralo zgoditi. In stariši so mu tudi vse dovolili, njim ni bilo veliko zato, da bi mu blažili srce, temveč le, da je Tomažek dobil vse, kar je želel. Mati je čestokrat dejala k svojemu možu: »Edini otrok je, zakaj bi mu ne privoščila, kar mu poželi srce, in toliko še bo tudi dobil, da ne bo pomanjkanja trpel.« Njen mož ji je včasih kaj ugovarjal, pa žena mu je kmalu zavrnila z ostro besedo in tako je moral molčati in to tembolj, ker je ona hlače nosila. Le enkrat ji je povedal prerokovalne besede: »Ko bo postal močnejši, te bo še pretepal ter te preklinjal.« Resnico teh besed je kmalu sprevidela. Mož je legel radi prehlajenja k večnemu počitku in tako je gospodarila mati sama s svojim razuzdancem, kateri je potreboval vedno več denarja. Ko je enkrat prišel pijan domov in ga je mati nekoliko oštela, vdaril jo je 18 letni sinček po

glavi. Dasiravno vdarec ni bil močan, umrla je vendar od žalosti še tisto leto. Od sedaj ni bilo nedelje ni tepeža, kjer ni bilo Tomaža zraven. Ker se ga drugače niso mogli rešiti, potisnili so ga k vojakom.

Vse drugače pa je bilo pri Podlipnikovih. Svojih troje otrok vzgojevali so v krščanskem duhu. Posebno mati jim je z lepimi povestmi in pripovedkami blažila srce in duha. Ferdinand kot najmlajši, je bil določen za gospodarja. Njegovi stariši niso bili bogati, pa tudi ubožnosti ni bilo najti pri njih. Vse je bilo v najlepšem redu, vsaka reč na svojem prostoru. Sosedje, ki so se izogibali Tomaževih starišev, občevali so radi s Ferdinandovimi. Tako je rasel Ferdinand v strahu božjem do onega časa, ko je bil vzet k vojakom.

Naključje je nanese, da sta prišla oba mladeniča pod jedno povelje. Tomaž se je Ferdinandu že doma prilizoval, pa on ni hotel ž njim sklepati nobenega prijateljstva. Pa sila kola lomi, pravi pregovor. Ko se je možila Ferdinandova sestra, moral ji je oče izplačati obljubljeno doto. Njegov starejši brat se je že poprej oženil v bližnjo vas in tudi te dote še ni popolnoma izplačal, zato je moral Ferdinand večkrat pomanjkanje trpeti.

Ker se mu je začel Tomaž zopet približevati ter mu podaril sedaj to sedaj ono reč,

in ker se je pri vojakihi lepo in dobro obnašal, sklenil je ž njim prijateljstvo.

Drugo leto vojaške službe umrjeta Ferdinandu na naglem oče in mati in on je bil poklican domov, da je prevzel posestvo. Pridno je delal ter kmalo izplačal še ostalo doto, potem pa si začel iskati družico. Na bogastvo ni gledal. »Pobožno srce in pridne roke«, si je mislil, »je največji zaklad na svetu.« Deklico s temi lastnosti našel je v sosednji vasi, katera se je še tudi odlikovala z izvanredno lepoto. Ker je bila še premlada, so sklenili njeni stariši, da še počaka jedno leto. Dolgo so tekli dnevi, tedni in meseci za mlada, ljubeča srca, ki sta že hrepenela po vedni združitvi.

Ljubezen, katera se je razvijala med Ferdinandom in Reziko, se ne da popisati. To le zna oni, kateri je v sladki nedolžni ljubezni preživel leta presrečne mladosti. Le oni je poskušal vso gorje in čutil srčno bol, ako ga je nemila osoda odtrgala od ljubečega srca, ter mu prepredila vse tako skrbno načrtane namene. O blagi spomini brezskrbne prve ljubezni, kako ste krasni! Z britko žalostjo v srcu se spominjam onega veselega časa, ko sem še hodil ob strani svoje predrage zaročnice ter občudoval njeno krasoto in poslušal zvonki njeni glas. Pa nemila osoda odtrgala me je od tako ljubljene

nijski cerkvi slovenske propovedi. Mladeniči ptujske okolice, ako boste vi kazali, kadar pridete v Ptuj, svojo narodno zavednost v uradih, pri izbiranju trgovin, pri obiskovanju gostiln, po tem se bodo začeli stolpi nemškutarske trdnjave v Ptuj kmalu majati, in prišel bo čas, ko se bodo stolpi porušili, in z zidovja starodavnega ptujskega mesta zavihrale bodo slovenske zastave. Narodno navdušenje je sijalo pri teh besedah z obrazov vrle mladine....

Po slavnostnem govoru je zapel mešan zbor Ipavčev: Slovenska dežela. Veščaki so hvalili lepe glasove in ubrano petje. Mladenka Ana Weinhardt je ljubko predavala Gregorčičevo pesem: Na sejmu. Celo nekaj novega sta bili gledališki igri. Mladina hajdinska je pokazala, kako nadarjena je. Dekleta igrala so «Jeza nad petelinom in kes». Tu si jih moral samo gledati, kako so se držala in sukala, kakor da bi bila na odru rojena. Gospodinja Vlada (Lucija Drevenšek) se je hudovala nad deklami in klicala zaspanke, pa tako vzdihovala za svojim ljubim kokotom. Dekle Lenčka, Rada in Nežika (Neža Šlamberger, Kristina Mikič in Marija Požgan) so prodale za 1 K kokota botri katri (Jera Pal), hude, ker jih je gospodinja zjutraj ob petelinovem petju tako zgodaj klicala. Pa kmalu so spoznale, kako so nespametno ravnale, ker jih je sedaj gospodinja, ki ni mogla spati, klicala že o polnoči, in kupile so kokota za drag denar za 6 K zopet nazaj od prekanjene botre Katre.

Jednako ugajala in še več smeha vzbujala je burka «Kmet Herod ali gorje mu, ki pride dijakom v roke.» Gašper (Ignac Muzek) krčmar v Zakotju, ki bi bil rad videl predstavljati «Tri modre iz Jutrovega» se da od 3 dijakov (Draškovič Franc, Štruel Anten in Novak Jakob) narediti za kralja Heroda in stavi ž njimi za 3 K, da bo molčal tako dolgo, dokler mu dijaki ne povedo «Dobro jutro, kralj Herod». Našemijo ga in tako našemljen sedi na sodu. Dijaki se nekoliko še ponorčujejo iz njega in odidejo. Kmalu prideta iz polja domov 2 hlapca (Gojkošek Anton in Merkuš Franc) in Gašparjev oče Matijče (Miha Sorglechner) in mislijo, da je Gašper začaran ali da je obnorel. Ko branjevec (Cebej Matija) ne more izgnati hudiča, pošljejo po zdravnika (Hostnik Janez), ki ga razno preiskuje. A Gašper mora za stavo vedno mirno in tiho sedeti. Nazadnje mu je le preveč, skoči jezno iz trona in kmalu se vse razvozla, da so namreč dijaki naredili Gašperja le za «aprila». Omeniti še moram izbornen kuplet «Kmetška kritika», ki je vz-

budil velikansko smeha. Nazadnje nam je zapel še mešan zbor narodno: «Lahko noč». Toda zapel jo je le, ker je bila na sporedu. Sicer pa nas ni gonil nihče spat. Saj bi tudi nihče ne šel. Kdo bi spaval, kadar je srce polno navdušenja in veselja? Zabava je bila živahna.

Veselica, ki se je zadnje nedeljo vršila v Hajdini, je naredila čast hajdinski mladini. Mi ji čestitamo na krasnem vspehu! Upamo, da se kmalu zopet vidimo; kajti med tako izborno, tako narodno zavedno in omikano mladino prebiti par uric, je užitek. Vzgleđ vaš, hajdinska mladina, pa naj posnema mladina v celi ptujski okolici. Naprej, slovenska mladina! Mi gremo naprej, mi gremo naprej, mi mladi!

Politični ogled.

Surov napad Lahov. Hrvatje imajo v Rimu zavod sv. Jeronima. Na ta zavod so se navalili v Rimu stanujoči dalmatinski Lahiter pregnali Hrvatje. Človek bi si mislil, da se kaj takega lahko stori le med divjaki, a tudi med Lahiter je torej kaj takega mogoče. Zavod stoji pod varstvom Avstrije. Ali bo naša vlada imela dovolj krepke volje, da se potegne za pravice svojih varovancev?

Češka stranka poljedelcev. Dne 27. avgusta je imela češka stranka poljedelcev (agrarcev) v Pragi shod zaupnikov, na katerem so izdali oklic za prihodnje volitve v deželni zbor. V oklicu se glasi tudi: «Vsa naša prizadevanja merijo na povzdigo kmečkega stanu; pri tem pa nas vodi načelo, da more biti kdo narodno močan še le tedaj, ako je gospodarsko neodvisen.» Ta shod bo po izjavah listov stranki pripomogel do lepega števila mandatov.

Domoljubje med Nemci. Dne 1. t. m. so v Solnogradu nemški radikali razkrili doprni kip velikega sovražnika Avstrije, bivšega nemškega kancelarja Bismarka. In v kljub temu še avstrijske vlade vedno zapostavljajo Avstriji zveste Slovence Nemcem. Prišel bo čas spoznanja, da bi le ne bilo prepozno.

Protiversko gibanje v Španiji. Na shodu sovražnikov cerkev v Barceloni je zaklical en govrnik med burnim odobravanjem vseh poslušalcev: «Če so bili naši pradedje pomirjeni, ko so videli teči krvi 3000 redovnikov, tedaj se damo mi pomiriti še le takrat, ko bo umorjenih 300.000 redovnikov in redovnic.» Tako se sme govoriti sedaj v Španiji, kjer so brezverci skrajaj rabili tudi samo iste besede, kakor jih rabijo mnogi sedaj na Slovenskem: Nismo proti veri, am-

pak proti vsaki nadvladi duhovnikov. Avstrijsko liberalno časopisje imenuje sedanje protiversko gibanje na Španjskem, da je to le boj za svobodo duha in vesti. Lep boj za svobodo, kjer razdivjano ljudstvo mori svoje lastne sinove in hčere.

Na Pruskem so bili v strahih, da ruski car ne bo prišel na Nemško sedaj, ko gre mimo njih na Francosko. No, dosegli so, da bo jih vendar pogledal v Dancigu.

Vojska v Južni Afriki. V Južni Afriki se bližajo vroči dnevi in s tem se bližajo tudi za Angleže nove težave. Lord Kitchener bo moral poslati blizu 70.000 mož nazaj na Angleško, ker bi gotovo ne prenesli velike vročine. Zdravstveno stanje angleških vojakov je jako slabo. Bolnišnice so prenapoljene. Nanovo dohajajoči vojaki pa so večinoma nerabni. Bolni so na srcu, ali so na pol gluhi, na pol slepi, pohabljeni i. t. d. Mnogo jih je tako slabo izvežbanih, da ne znajo niti streljati. Buri pa prodirajo v angleško Kaplandijo in okolica Pretorije in Johannesburga že dolgo ni več varna. Angleški prostovoljci desertujejo in nekateri izmed njih prestopajo na stran Burov. Polkovnik Hanna piše v listu «Spaeker», da se v Južni Afriki pripravlja ponižanje in poraz cele Anglije. Buri bodo delj česa vzdržali nego pa Angleži. Buri še imajo ogromno živil. Med Afrikanderji in angleškimi naseljenci v Južni Afriki je začelo zadnji čas silno vreti. Vsi ti imajo namreč radi vojne ogromno škodo, za to so vojni sovražni in so se začeli puntati proti Angležem.

Dopisi.

Ruše pri Mariboru. (Veteranska slavnost.) Slovenski javnosti smo še ostali dolžni poročati o lepo vspeli slavnosti, katero so priredili dne 25. avgusta ruški veteranci, ki si nameravajo v bližnji bodočnosti ustanoviti lastno veteransko društvo. Predpoldan so se udeležili naši dosluženi vojaki, a še vedno močni slovenski korenjaki, skupnega sv. opravila v župnijski cerkvi. Kot stotnik je bil vrli narodnjak, veleposestnik g. Alojzij Glaser, kot poveljnik pa gosp. Mule. Godba veterancev iz Maribora jih je spremljala. V cerkvi je imel č. gosp. Bračič slavnosti primeren nagovor. Spominjal se je prisege, ki jo stori vsaki vojak. Zvestobo priseže cesarju in domovini. Rojaki naše slovenske domovine so bili vedno vdani avstrijskemu cesarju. Na neštevilnih bojnih poljih je tekla kri slovenskih junakov za Avstrijo in njene cesarje. Po sv. opravilu so

bitja, in le kakor sladke sanje še mi plava pred očmi oni blaženi, srečni čas. Vse je proč! Vse mine! In kmalo bo pokrivala črna prst naša trupla in trava bo rastle po grobovih. Za nami prišli bodo drugi, katerim je pisana z malim razločkom ista osoda, isto trpljenje —. Pa vrnimo se rajši k našej povesti.

Tomaž je doslužil svoja leta. Prišedši domov, pripeljal se je pridno dela in gospodarstva. Ljudje so stikali glave in šepetali: «Glejte, glejte, kako se je poboljšal; pri vajakih pač vsakemu glavo sterejo.» Bolj pametni pa so djali: «Par tednov bo že še šlo, potem pa bo še hujši.» Ker sta si bila s Ferdinandom prijatelja, mu predstavi on svojo nevesto. Radi njene lepote pa se je tako globoko vtisnila v srce Tomaževo, da je sklenil v svoji trmi pridobiti jo za ženo. Ko jo je enkrat vprašal, ali hoče njega za moža, ga je pustila in odbežala. Jezno se je vgriznil v ustnice in ko tudi pri njenih stariših ni ničesar opravil, mislil je strastni mladenič, da mu bo Ferdinand že radi prijateljstva odstopil nevesto. Ko mu naznani ta predlog, nasmehne se Ferdinand britko in reče: «Ljubi prijatelj! Vse bi ti izpolnil, le tega, kar se moga srca tiče, ti ne morem. In kedo ti je porok, ako bi jo jaz pustil, da te ona potem vzame». Jezno škripaje z zobmi zapustil je prijatelja ter mu prisegel maščevanje. Kmalu

nato je prodal svojo domačijo ter se naselil v daljnem kraju, kjer ga nikdo ni poznal, in tudi pravo svoje ime je zatajil ter se kot Blaž spoznatil dal.

Na dan Ferdinandove poroke je dobila nevesta pismo, v katerem je stalo:

Nevesta!

Ker si s tako predrznostjo odklonila mojo ponudbo ter rajši vzela berača in meni niti besedice privoščila, temveč odbežala od mene, kot bi bil razbojnik, Ti prisegam maščevanje. Mene se mora spominjati vsak, kateri me je razžalil; in tudi Ti se me boš! Tvoj ženin Ferdinand bo plačal svojo predrznost, da ni hotel Tebe meni prepustiti, z lastno krvjo. Srečna ne boš nikoli!

Spominjaj se razžaljenega

Tomaža Puške.

Ko je nevesta prebrala pismo, postala je blede in solze so jej stopile v oči; Ferdinand jo je objel ter jo tolažil in vzbujal, naj se ne boji. Gostje bili so razkačeni radi tolke predrznosti. Ko so nekoliko zaropotali, se je zopet povrnila prejšnja veselost, kakor je že navada pri takih, kjer ne delajo druga, kakor da dobro jedó in pijó. Le nevesta se ni dala utolažiti. Vedno ji je bil Ferdinand v skrbeh in oklepala se ga je zmiraj tesneje in tesneje, kot bi ji ga hoteli ravno sedaj vzeti.

Radi nevestine želje prodal je Ferdinand svojo posestvo. Naključje je nanoslo, da sta prišla ravno v tisto vas, kjer je bival njun sovražnik, katerega pa radi nepravega imena nista spoznala, ter sta si ustanovila novi dom z upanjem, da bodeta tukaj varna pred maščevalno roko. Ferdinand se je poprijel vinotržtva, kar mu je donášalo lep dobiček in Reza vodila je gospodarstvo. Tako sta živela nekaj let srečna in zadovoljna, dokler jima ni kruta roka pretrgala zakonske sreče ter vzela ženi ljubljeneža moža.

III.

Zaman je čakala Reza svojega moža. Na misel ji pride ono maščevalno pismo. Zdrknila je na kolena pred podobo Križanega ter močila svojo obleko z britkimi solzami in molila:

«O dobrotljivi Jezus in Zveličar: Usmili se me in pripelji mi mojega moža in varuha nazaj v moje naročje. Dodeli mi, da se še enkrat razjokam na njegovih prsih ter si tako utolažim hrepeneče srce. Pa ne moja, ampak Tvoja volja naj se zgodi!» Po molitvi vstala je utolažena in pokrepčana. «Pa ne moja, ampak Tvoja volja naj se zgodi!» so šepetale njene blede ustnice v jednomer. Orožniku stoječemu na straži, stopile so solze v oči. Pri sebi je zatrjeval, da mora pokončati rušitelja družinske sreče, in če mu pri

skupno korakali h g. Muleju na obed. Pri obedu je krasno napitnico izgovoril svojim tovarišem g. Glaser. Slavil je zvestobo slovenskih veterancev do cesarja in Avstrije. Končal je z besedami cesarske pesmi: Bog ohrani . . . Godba je zaigrala cesarsko pesem, veteranci so vstali, navdušenje je pripelo do vrhunca. Bil je veličasten prizor. Napilo se je tudi še gospodu Glaserju in Muleju, ki sta uprav prava moža za to, da se ustanovi v Rušah veteransko društvo, ki bo s svojim nastopom navdalo vsakega s spoštovanjem. Potem se je začela prosta zabava, na katero so prihiteli mili gostje iz vseh bližnjih krajev. Bilo je tudi lepo število mariborskih Slovencev navzočih. Vrt gosp. Muleja, kjer je bila prosta zabava, je bil lepo okrašen. Pred vrtom je ponosno vihrala slovenska zastava. Zabava je bila izvanredno živa. S srečolovom smo bili vsi zadovoljni, vsaki je vjel vsaj majhno srečico. Ruški veteranci so se lahko uverili ta dan, da so ob njihovi strani srca vseh Slovencev iz dravske doline.

Sv. Urban pri Ptuj. (Naši mladeniči.) Sam sem se že prepričal, da se precej budi in odlikujejo v navduševanju za narod naši mladi bojevniki — slovenski urbanski mladeniči. Živijo! Pa žalibog, vendar še manjka vseobčnega navduševanja; precej mladeničev kaže, da imajo res srce za domovino in voljo, svoje stanje poboljšati, vendar jim manjka spodbuje in poguma. Mnogo tega zakrivi prerediteljno čitanje dobrih časopisov. Taki mladeniči si teh ali ne morejo ali pa iz malomarnosti nočejo naročiti. Dandanes pa, dragi urbanski mladeniči, ne morete brez čitanja dobrih knjig in časopisov izvrstno gospodariti in pošteno živeti. Razmere so danes drugačne kakor so bile pred 50 leti. Nekaj mladeničev kaže, kakor sem se že sam prepričal, veliko zanimanja za čitanje. Toda ker dobrih, poštenih in krščanskih časopisov nima, seže hlastno po drugih časopisih, ki blatijo in zmerjajo slovenskega kmeta, državne in deželne poslance ter dobre in poštene duhovnike. Kdo še ni slišal, da imenuje »giftna krotka« tistega kmeta, ki je hodil k shodu v Maribor »bolanega«. Da bi se to odstranilo, najprvo vas, predragi urbanski mladeniči, pozivljam, da delujete povsod in tudi očitno, da se bodo razširjevali dobri časniki pri nas, kakor so: »Slovenski Gospodar«, »Naš dom«, katere sem vam že zadnjič nasvetoval. S tem se

tem počni srce. Ne meneč se več za sorodništvo Tomaževo in ne za obljubo, da mu ne bo preglavice delal, je sklenil takoj jutri prijeti Blaža. Tega posla ga reši Vrba, ko mu drugo jutro pove ves pogovor, katerega je imel Blaž sam seboj, ter pristavi: »On je že menil priti včeraj, pa prišel je prepozno z glavo domov.«

Vrba je namreč po odhodu žandarjevem poslušal pri Blažu, ter slišal vse, in ko je hotel oditi, zadel je ob vejo in ta je povzročila ropot, katerega je slišal Blaž. Orožnik mu je zapovedal, naj še preskrbi dva možaka; vsi naj pa se zvečer pri hiši vdove snidejo. On sam pa je hitel k Rezi ter ji počasi in previdno razodel grozno nesrečo.

Toliko da se ni uboga žena nezavestna zgrudila na tla, ko je izvedela žalosten konec moža, katerega je tako ljubila. Orožnik jo je tolažil, kolikor je mogel in znal, ter ji obljubil, da bo skrbno varoval njeno hišo, dokler se ptiček ne ujame. »Le nekaj bi vas prosil«, je nadaljeval, »nocoj pride lopov sam od vas slovo jemati. Imejte toraj luč in okno naj bo odprto. Ne kričite na pomoč, ako vas bo zaničeval in ozmerjal, ker z besedami se bo še globje zakopal, kakor je že. Jaz in pomočniki bomo pripravljani, da ga takoj primemo, ako bo hotel razbijati.« Z solzami v očeh se je zahvaljevala uboga nesrečna žena svojemu plemenitemu varuhu ter mu obljubila, vse natanko spolniti.

(Dalje sledi.)

bo gojila udanost in ljubezen do domovine ter pogum, da vse moči zastavljate proti usiljevanju nesramnih in nemčurških časopisov v rešitev našega milega naroda slovenskega.

Premisli naj vsak urbanski mladenič, koliko so že odstopili naši stariši in njihovi pradedji in kako zdaj oni vzdihujejo, »oj, pred 50. leti je bilo vse boljše.« Vprašam vas: ali naj tudi mi našim potomcem tožimo enkrat v takšnem smislu? Nikakor ne! Čas je še, da stopimo vsi kot junaki pod eno zastavo in da se držimo vsi enega gesla in to je »složnost«, zakaj v složnosti je moč in tudi gotova zmaga. Bodite torej složni in zjedineni.

Kot tretje vodilo vam bodi sledeče: Zdržite se zavedni urbanski mladeniči v večja društva, kakor v bralno društvo in ob enem tudi v pevsko, z namenom, buditi med svojimi narodni čut ter delovati na prospevanje versko-nravnega življenja, kar je neobhodno potrebno pri nas, ki smo najbližji sosedi »giftne krote«. — Širite »Naš dom« z vsemi močmi. Vsak naročnik »Slovenskega Gospodarja« in »Našega doma« naj pridobi vsaj enega naročnika, da bomo tako vsi Urbani čitali le poštene, resnične in v krščanskem duhu pisane časopise. Ti časopisi so nam v korist, ne samo za dušni ampak tudi za gmotni napredek.

Če se boste ravnali po teh vodilih, potem bomo prav lahko za nekaj časa zadnje »giftno krotko« štrbunknili v Rogoznico in v Pesnico, kakor se je »Štajerc« v zadnji številki izrazil. Zatorej vas, predragi urbanski mladeniči, pozivljam, da se organizujete! V složnosti bo moč, pred katero bo trepetal tudi sovražnik našega rodu. Pokažite, da ste vrli sinovi slovenske matere, da greste naprej, naprej za vero, dom, cesarja! Bog z vami in sreča junaška!

Urbanski rojak.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Pol. narod gosp. društvo slavilo je 25. avg. in 1. sept. 30letnico obstanka. Program bil je tako obsežen, da se je dvakrat vršil. Prvokrat bila je veselica s petjem in tamburanjem. Petje so prečastno oskrbeli vlec. gg. domači in sosedni učitelji ter njih blage gospice z učit. pripravniki, a tamburaške mile glasove so nam privoščili vrli dijaki. Vsem prisrčna hvala!

V nedeljo 1. septembra je bilo javno zborovanje, na katerem je bilo nepričakovano obilno možev in fantov od vseh krajev: od Sv. Marjete, Sv. Urbana, Sv. Bolfanka, Sv. Andraža itd. G. predsednik Petek pozdravi zbrane, ter da besedo podpredsedniku g. ž. S., kateri omeni zgodovino društva, kako je delovalo 30 let na politično-narodnem in gospodarskem polju.

Obširno sta poročala blag. gg. dr. Ploj, državni poslanec in dr. Jurtela deželni poslanec.

Dvorni svetovalec dr. Ploj razumljivo razklada delovanje drž. zbora, zlasti kako se res povsod naš poslanec za kmečki stan poteguje. Ljudstvo je z veseljem to odobraval.

Isto tako je temeljito razlagal naš dr. Jurtela prežalostne razmere naših poslancev v Gradcu — ovrgel je ugovore »Štajerca« in njegovih pristašev. Potrdili smo spet ravnanje vseh naših poslancev, kar pričajo naslednji sklepi:

I. Pol. nar. gosp. društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. izreka drž. poslancu g. dr. Ploju zaupanje, ker se poteguje za nas po starem geslu: vse za vero, dom, cesarja v drž. zboru v blagor katoliškega slov. kmeta; in želja je, da se vsi slov. drž. poslanci v eden klub zjedinijo na korist katoliškega slovenskega ljudstva.

II. Izreka se popolno zaupanje dež. poslancu g. dr. Jurteli in vsem slov. deželnim poslancem, ter odobrava izstop iz dež. zbora vsled znanih uzrokov.

III. Dalje protestirajo zoper tiste sklepe deželnega zbora, s katerimi se na deželne stroške pospešuje samo nemštvo in ponem-

čevanje Slovencev, protestirajo zoper prenarredo volilnega reda za okrajne zastope na ta način, da se vsa moč izroči meščanom in tržanom.

IV. Zbrani zborovalci zahtevajo ločitev slovenskega Štajerja v upravnih in šolskih zadevah ter želijo, da se jim ustanovi potrebno število meščanskih, kmetijskih in drugih strokovnih sol.

V. Zahteva se od vlade, da vsaj ona podpira slovenske kmetovalce, njihove zadruge in osobito, da daje za Slovence posebno podporo, za prenarredo goric ter da skrbi, da se bode ustanovil za Spod. Štajer poseben oddelek kmetijske družbe: c. kr. kulturni svet.

VI. Narodna enakopravnost, naj se djanski izvrši s tem, da se nastavlja na Spodnjem Štajerskem le uradniki zmožni slovenskega jezika, da se izdajajo dopisi in rešitve od političnih sodnijskih in davčnih uradov slovenskim strankam v slovenskem jeziku, da se napravijo na vseh javnih sloslopih vsaj dvojezični napisi, da se končno napravijo dvojezični napisi na postajah ter se izklicujejo imena postaj tudi v slovenskem jeziku.

VII. Zbrani zborovalci zahtevajo naj se ustanovi za Spodnjo Štajersko poljedelska šola s slov. učnim jezikom, in naj se napravijo štipendije za revne, pa pridne in nadarjene kmečke sinove, da bode tudi tem mogoče obiskovati tako šolo.

Predsednik se je vsem govornikom in vsem zborovalcem pristrčno zahvalil, kateri so nas počastili, ter s »Živijo«-klici na presv. cesarja Franc Jožefa in Njegovega naslednika sklenol zborovanje.

Na svidenje!

Iz Haloz. (Delavske plače.) V predzadnji št. »Slov. Gospodarja« sem razložil cenjenim bralcem haloške razmere tičoče se delavskih plač. Ker je pa ptujski nemčurček »Štajerc« zavtilil kakor pes, kadar mu stopi na rep, zatorej hočem danes dokazati, kako nesramno se zna »Štajerc« potuhniti, kako hinavsko zagovarjati mestjane, ubogo ljudstvo pa za norce imeti.

V dopisu »Slov. Gospodarja« sem omenil resnico, kateri ne bode mogel nobeden ugovarjati, ki ljubi pravico. Le »Štajerc«, zagovornik mestjanov, si pa upa reči, da istega ni pisal Haložan, temveč en gospod okoli »Slov. Gospodarja«. Ali misliš, ti ptujski klopotec, da ga ni v Halozah človeka, ki bi znal resnično opisati naše težave?

Nadalje, ali sem jaz omenil kako plača dežela? Kaj plača dežela, tega pride malo skupaj, in če plača 1 gld., no saj je to naš krvavo zaslužen denar, ki smo ga skupaj znosili in še ga bomo morali, ako nas slabe letine ne preženejo s posestev.

Drugič je laž, da plača štajerska šparakasa 60—70 kr., resnica je, hvala Bogu, da res plača bolje nego mestjani, botri »Štajerčevi«, in ta plača je za navadno delo 60—70 vinarjev, ne pa krajcarjev. »Štajercu« ni zameriti, da se je zopet zmotil, ker je hudo razburjen.

O mestjanih pa nič prav ne pove, ker si ne upa. Pravi samo, da za 20 kr. na dan ne bi dobili mestjani ljudi za delo. Si zvit, tebi bi bilo bolje, ako bi te namesto »Štajerc« imenovali »Lisjak«. Pa vsejedno, to kar imaš ti v svojih možganih, imamo mi v mallem prstu.

Ti si hotel s tem reči: kedaj je sila za delo, kakor n. pr. spomladi, tačas ne gre seveda z 20 kr., tačas je že treba do 25 in 30 kr., pa za navadno delo je po starem po 20 kr. in kvečjem 25 kr. brez hrane. Pa ako bi tudi bilo 30 kr., je to brez hrane premalo.

Torej ptujski »Lisjak«, ti si še zmerom domišljuješ, da bi se mi morali vklanjati mestjanom ter za 20 kr. celi dan težko delati. Ne, tudi nam se začnejo oči odpirati, in ne bo šlo več tako naprej.

Sklicali bomo v kratkem shod in bomo tudi to vprašanje spravili na dnevni

red. Nazadnje pa še naj bode omenjena ena «Stajerčeva» laž; on pravi, da bi mestjani bili veseli, če ne bi imeli goric. Zakaj pa jih še zmerom kupujete, kdo vas pa sili???

Halo žan.

Iz Vidma. (Nagrobni spomenik pokojnemu župniku gosp. Dragotinu Ripšl.) Dne 8. novembra 1887 je umrl na Vidmu ob Savi tukajšnji župnik, slovenski pesnik in pisatelj Dragotin Ferdinand Ripšl. Na njegovem grobu je stal lesen križec. Na jednom ročaju križa so se pred nekim časom še brale besede zapisane z svinčnikom, katere so pa zdaj že sprane «Župnik Ripšl». Na vabilo zdajšnjega župnika na Vidmu so zbrali duhovniki iz Videmske dekanije in nekateri drugi prijatelji in znanci blagega pokojnika blizu 60 kron, da se je postavil na Ripšl. grob kamenit spomenik z sledečim napisom:

«V molitev se priporoča Dragotin Ripšl, župnik na Vidmu in slovenski pesnik, rojen v St. Jurju pri Celju, umrl 8. novembra 1887 v starosti 67 let. Postavili prijatelji in znanci.»

Spomenik je napravil Janez Štajner, kamnosek na Pijavškem poleg Krškega. Pokojni Ripšl je zložil več pesmi, izmed katerih ste dve ponatisnjeni v «Slovenski Pesmarici» II. zvezek l. 1900 in sicer «Kdaj moramo piti?» in pa napitnico: «Kaj v nogradu tamkaj se bliska?» Spisal je tudi pred kakšnimi 30 leti poduk o sadjereji, s katero se je tudi v Loki, kakor na Vidmu vspešno pečal.

Ker je Dragotin Ripšl umrl brez lastnega premoženja, se mu iz njegove zapuščine tudi ni mogel preskrbeti spomenek. Zato bodi izrečena izkrena zahvala vsem, ki so z svojimi doneski pripomogli, da se je za slovenski narod tako navdušenemu in zaslužnemu možu mogel postaviti nagrobni kamen.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Preč. g. kanonik monsig. Karol Hribovšek je imenovan udom šolskega sveta mesta Maribor. Č. g. župnik na Rečici Martin Ulčnik je imenovan udom okrajnega šolskega sveta za Gornjigrad.

Na gimnaziji v Mariboru se vrši vpisovanje v prvi razred za slovenske paralelke dne 16. sept. od 9.—12. ure predpoldan.

V zavodu šolskih sester v Mariboru začelo se bo šolsko leto 1901/2 dne 19. septembra s slovesno sveto mašo ob 8. uri. Gojenke učiteljšča, ki na novo vstopijo in učenke vadnice vpisovale se bodo 13. in 14. septembra od 8.—12. ure. Vsprejemne in ponavljalne skušnje se začnejo 16. sept. ob 8. uri.

Iz Kamnice. Zadnjo nedeljo popoldan so počastili Kamnico mariborski Slovenci. Bilo jih je precejšnje število. Toda ako so mislili, da bodo tudi v Kamnici tako sijajno sprejeti, kakor so n. pr. bili v Hočah in Framu, so se pač motili. Res, ni lepo za Kamnico, ki se tako bore malo zanima za slovenske izletnike. Upamo, da bo ob drugi taki priliki drugače. Slovenskim izletnikom pa najtoplejša hvala za krasno tamburaško godbo kakor za vse veselje, ki so ga priredili tukajšnim Slovincem na vrtu g. Marinscheka. Bog jih živi!

Iz Ljutomera se nam poroča, da se je šolska veselica dne 1. sept. izborna obnesla. Obširnejši popis, kakor druge zanimive novice iz Murskega polja objavimo v prihodnji številki.

Župnijski izpit so naredili danes č. gg. Franc Moravec, mestni vikarij v Ptuj, Franc Muršič, kapelan pri Sv. Benediktu v Slov. goricah in Franc Hlastec, kapelan v Laškem trgu. Izpraševalna komisija je bila sestavljena iz preč. gg.: Predsednik kanonik Jak. Bohinc, izpraševalci opat Franc Ogradi, dekan dr. Leop. Gregorec, župnik dr. Anton Suhač in prof. dr. Franc Feuš.

V Konjicah so dne 28. avgusta t. l. izvolile kmečke občine v okrajno zastopništvo sledečih ednajst gospodov: Arzenšek, Dobnik-Bučar, Zidanšek, Bornšek-Fajgl, Ogorevc, dr. Rudolf, Jamšek, Napotnik-Lipak, Potnik-Levičnik, Gosak, Pečnik. Večino v okrajnem zastopu bodo, kakor doslej, imeli zopet nasprotniki. Le kmečke občine so naše.

Most čez Dravo pri Vuhredu bo kmalu dogotovljen. Dne 2. t. m. so zabili zadnje sohe. Marenberg bo potem imel udobno zvezo z Vuhredom in promet, ki se je prej pomikal na Vuzenico, se bo sedaj obrnil skozi Marenberg na Vuhred.

Iz Ptuj v Zavrč je začela voziti s 1. septembrom vsaki dan pošta. Prej so imeli le poštnega pota.

Iz šmarskega okraja nam piše prijatelj našega lista: Večkrat nas uboge kmete šmarskega okraja solze polivajo, kadar čitamo v «Slov. Gosp.» in «Našem Domu», da bodo imeli v tem ali onem okraju mnogo žita ter krme za živino, sploh dobro letino. A za naš šmarski okraj pa se nam bodeta letos le glad in lakota pomnožila zavoljo suše. Suša je vzela meseca maja polovico pšenice in krme po ravninah, po bregih pa tri dele. Toda junija, julija in avgusta pa zopet vse pridelke čez polovico. Žito bomo morali kupovati vsi večji posestniki.

Od nekod. Predragi «Slov. Gospodar»! Ali veš, kje je «Montpreis» na Štajerskem. To je Planina! se mi bo odgovorilo. Da, res je! Zadnji dan preteklega meseca je bil tam živinski sejem, na katerem je bilo precej kupcev, judov in nemcev. Tudi pisatelj teh vrstij je pritrjal na sejem par volov, skoraj štiri ure daleč. A ko pridem tja in moram plačati prostornino od živine, dobim modri listič, na katerem je bilo natisnjeno «Montpreis», 2 Stück Vieh — ist aufzubewahren. Ko opominj tega iztirjatelja, zakaj da imajo nemške lističe, ker so na Slovenskem, mi pravi: ja, ja, p... m... düš, tako je prev. — Gremo dalje, tam čaka drugi mož, ter zahteva listek nazaj. Mu pravim, saj mi ni nihče naročil, da bi ga shranil. Kaj ni gori zapisano, da se naj shrani, mi odgovori. Jaz pravim, da ne razumem, ker je po nemško, in mož je obmolknil. Pač žalostno za planinski trg, da se tako z nemščino šopiri. Ko pridem malo pozneje v trg, vidim na neki hiši zapisano «Schescherko». Oh, sem si mislil, to je nemška vas! Pokukam malo v prodajalno, pa nobenega Nemca nisem slišal! A, tako si mislim, torej prebivajo v tem hribovitem kraju tudi Posilinemci. Sejmar.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ivan Meglič iz Bolenečic, vrl Slovenec in uzoren kmetovalec, umrl je dne 23. avgusta 1901 v Mariboru po kratki, mučni bolezni. Počiva naj v miru!

Od Sv. Miklavža pri Ormožu. Naš rojak Karl Mikel, bivši profesor na realki v Olomucu, v Moravski Ostrovi in v Kromerizu je imenovan ravnateljem v Kromerizu. — Čestitamo!

V župniji Višnja vas pri Novicerkvi so bile v soboto dne 31. avgusta občinske volitve. Večji del županije spada pod Novocerkev, manjši del pod druge župnije. Vkljub agitaciji vojniških Nemcev in drugih nemškutarjev, pajdašev ptujskega «Štajerca», so bili izvoljeni v občinski odbor sami zavedni Slovenci, med drugimi preč. g. dekan dr. L. Gregorec, dr. Žizek, grajščak Berdajs in dozdani župan Jožef Lipuš. Živela slovenska zavednost!

V Št. Janžu pri Dravogradu so obhajali minuli teden tridnevno pobožnost za sv. leto pod vodstvom domačega g. župnika. — Ob sklepu tridnevne umrla je nagle smrti nadučiteljeva soproga gospa Marija Srabotnik.

Odlikovani orožniki. Gosp. Perše, stražmešter v Slovenjemgradu je povodom svojega petindvajsetletnega službovanja od svetlega cesarja dobil srebrni zaslužni križec s kronico, in so mu ga dne 1. septembra slovesno pripeli na zaslužne prsi. V Vitanji

sta pa gospoda stražmešter Korošec in postajevodja Komperšek od deželno-bramborskega ministerstva dobila vsaki pohvalno pismo v pogledu na nevarno delo pri reševanju ob povodnji dne 26. junija 1900.

Na Skomrah pri Vitanji so meseca avgusta imeli 19 deževnih dnevov; največ padavine (27.5) bilo je dne 27. avg., potem 2. avg. (19.0), nadalje 15., 26., 28. avgusta (13.9, 15.3, 15.4). Dne 20. avg. je skoz tri četrt ure deževalo (10.7) in med tem skoz 6 minut padala toča, dne 29. avg. pa «babje pšeno» ali soledka brez dežja (0.8). Mesec avgust torej za gospodarstvo ni bil posebno prijazen.

Pozor! Častite čitatelje opozarjamo na poziv, ki je današnji številki pridjan kot priloga in s katerim se vabijo častilci presv. Srca Jezusovega, da si naročijo lepo knjigo: «Obljube presv. Srca Jezusovega».

Iz drugih krajev.

Največja cerkev na svetu. Največja cerkev na svetu je sv. Petra v Rimu; vanjo pride lahko 45.000 ljudi; za njo sledi cerkev sv. Pavla v Londonu za 38.000 ljudi; stolna cerkev v Milanu sprejema vase 37.000, nemška kolinska stolna cerkev pa 30.000 oseb. Potem ima cerkev sv. Petronile v Bolonji za 25.000 ljudi dovolj prostora, Aja Sofija (zdaj turška mošeja) v Carigradu za 23.000, cerkev sv. Štefana na Dunaju za 12.000, stolna cerkev v Pizi enako za 12.000, cerkev sv. Dominika v Boloniji za 11.5000 in stolna cerkev v Monakovem za 11.000.

Pesnik Gregorčič — bolan. Pesnik Simon Gregorčič je na svojem posestvu v Gradišču pri Renčah nevarno obolel.

Laži o kmetijskem društvu v Št. Petru pri Gorici. Liberalni listi so pisali o tem kmetjskem društvu, da ima 25.000 K primanjkljaja, ki obstoji v nedobitnih terjatvah, to je denar, ki je izgubljen. Zdaj pa popravlja bivši nadzornik to laž ter pravi, da ima društvo primanjkljaja le 1096.03 K in tudi ta primanjkljaj je popolnoma pokrit. Primanjkljaj se je pojavil le zaradi neznesnega tekmovanja, zaradi par nesreč pri pošiljanju sadja in drugih raznih neugodnih okolščin. No, kaj takega se lahko zgodi pri vsakem podjetju. Liberalni rodoljubi bi najraje pomagali kmetu pri njegovih podjetjih, ne pa da lažejo o njih in jih spravljajo v slab glas.

Društvene zadeve.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali č. gg.: Anton Kolarič, kaplan pri Sv. Magdalenii v Mariboru, Gašpar Zrnko, kaplan v Marenbergu in Josip Atteneder, župnik na Polzeli po 5 K; sl. Posojilnica pri Sv. Križu pri Slatini, dekan Josip Jurčič v Št. Lenartu v Slov. gor., župnik Ivan Pajtler, v Št. Rupertu v Slov. gor., župnik Anton Šijanec pri Sv. Juriju v Slov. gor., kaplan Andrej Keček pri Sv. Rupertu v Slov. gor. in prof. dr. Fr. Kovačič v Mariboru po 10 K; župnik Janez Kapler pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 4 K; kaplan Janez Goričan pri Sv. Jakobu v Slov. gor. in kaplan Maks Ocvirk pri Sv. Lenartu v Slov. gor. po 2 K; duhovnik Vinko Bauman pri Sv. Ani na Krembergu in g. I. Kravtič po 1 K ter gostje pri novi masi g. Fr. Stuhec pri Sv. Križu na Murskem polju v spomin stoln. dekana dr. Ivana Križanič 40 K.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Veselica bralnega in ognjegasnega društva obnesla se je prav izvrstno. Slavnostni govor je govoril g. profesor dr. Žmavec. Z ognjeno besedo bičal je popustljivost v gospodarstvu, dekletom in mladeničem polagal na srce zmerost v noši in zopet potem slikal stanje Jurijevčanov v narodnem oziru. Res, mi Jurijevčani smo v zadnjih letih žalibog, narodno nazadovali in ne napredovali. »Štajerc«, ta »slovenska uš«, razširil se je med nami in pojematni so začeli dobri časniki. Žavrgli smo domače naše časnike, poprijeli smo se tujih, nam sovražnih. No, večina jih je že spoznala, kam vodi ta

nemčurski list in poslali so ga, kam spada. Le na Jamni, največ pa v Terbegovski občini še spijo, spijo omamljeni od lažnjivega duha, ki veje iz te »slovenske uši«. — Naši vrli pevci in pekinje so storili svojo dolžnost pod voditeljem gospodom Kocpekem, kateri je pokakal, kam privede trud in resna volja. Tudi tamburaši so se dobro nosili. Njihove milodoneče tamburice, vzbujale so nam poslušalce srečne upe v boljšo prihodnost. Vse je bilo navdušeno. Le gledališke igre nismo imeli. Ljudstvo je mrmralo, češ: »Letos imamo tri abiturijente, pa še gledališke igre nam ne priredijo.« Res, žalibog moram reči, da so naši dijaki premalo navdušeni za domovino! Tudi Ljutomeržanje, Križevčanje, Andrašovčanje, Antonovčanje in od vseh sosednjih krajev so nas počastili s svojim obiskom, in tukaj jim kličem vsem iz srca: »Živeli!« Dragi nam sosedje in narodnjaki; bojimo se za našo milo domovino in pokazimo, da smo mi Slovenci trd narod, ki se ne da ugonobiti. — Zvečer je bila prosta zabava v sobah gospoda Slana. Šaljiva pošta, čisti glasovi pevk in pevcev ter milodoneči glasovi tamburic kratili so nam čas ter nas navduševali za domovino. Zeleti pa je, da bi se pri Sv. Jurju ustanovilo pevsko društvo, ker je naše ljudstvo zelo nadarjeno za petje in tako bi se lahko vadili peti vsako nedeljo vsaj edno uro. S tem bi si utrdili posluš in potem bi jim ne bila nobena pesem pretežka. Torej, dragi rojaki, poprimimo se narodnega dela, ustanovimo pevsko društvo, priredimo večkrat narodne pogovore in enake veselice, da si bomo na ta način izboljšali naše stanje. Vam pa, dragi sosedje in iz drugih krajev, ki ste se potrudili k naši veselici, izrekam vam pristrčno zahvalo ter vam še enkrat kličem: »Živeli! in »Na svidenje!« Vam pa, od »Štajerčevega« duha premoteni in zaspani, vzbudite se, ter pristopite k nam, da se bojujemo z družinimi močmi za slovenski rod.

Slovensko stenografsko društvo s sedežem v Celju se je dne 29. avg. t. l. tako le sestavilo: Predsednik c. gosp. Ivan Krušič, c. kr. šolski svetnik v Celju; odborniki pa gg. Ant. Bezenšek, profesor v Plovidu na Bolgarskem; Rudolf Binter, c. kr. davčni adjunkt v Ljubljani; Ivan Bovha, odvetniški uradnik v Celju; dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju; Josip Kardinar, c. kr. profesor v Celju; Fran Novak, c. kr. profesor v Ljubljani in Anton Šantel, c. kr. profesor v Gorici.

Dobrna pri Celju. Rad bi Vam, gospod urednik, poročal o naši lepi veselici, katero nam je priredilo »Bralno društvo« dne 1. septembra, a odkritosrčno rečem, ne vem prav, kje in kako bi pričel. Bilo je tako veselo, tako lepo, da smemo biti ponosni nase, in »Bralnemu društvu« moramo čestitati, da se je upalo na dan s tako veselico v času, ko je še polno tujih gostov-topličarjev na Dobrni. Vrt hotela »Styria« je bil natlačeno poln in glava ob glavi stalo je naše domače ljudstvo ter prepustilo sedeže in mize mnogostevilnim gostom. Z veseljem smo gledali, kako so dragi nam gostje prihajali od vseh strani: iz Šoštanja in Škal, iz Velenja, iz Št. Janža, iz Šmartna in Novecerkve, da celo topličarjev je bilo lepo število in z velikim zanimanjem so se udeleževali naše slavnosti. Videli smo tujce-topličarje iz Dunaja, iz Bosne, iz Kranjske, iz Celja, iz Frama itd. Šmartinski pevski zbor pod izvrstnim vodstvom g. Iv. Kvaca pel je, kakor že večkrat na Dobrni, tudi sedaj izborna in neutrudljivo. Bogati srečolov je vzbujal obilo smeha in zadovoljnosti, tu in tam menda tudi tihe jezice, a za gotovo smemo trditi, da ni bilo navzočega, ki bi nas ne bil zapustil s tiho obljubo, priti drugikrat zopet. — Večer nas je združil v lepem salonu in tukaj se je razvila še lepša zabava. Pesem za pesmijo se je vrstila, posebno ko so še domače moči začele posegati vmes. Poštna sela sta švigala po salonu in poštna trobenta so klicale sedaj iz tega sedaj iz drugega kota, da se odpravljajo pošta, noseč seboj pozdrave na izvrstnih no-

vih razglednicah, ki jih je društvo pripravilo posebej za ta dan. — Videli si same zadovoljne obraze, kakoršne je menda videti samo pri slovenskih veselich. Slišali smo, da so celo tujci — topličarji čestitali odboru, da je društvo zmožno pripraviti tako imenitno veselico, in to tem bolj, ker še vedli niso, da bivajo na Dobrni tudi — Slovenci. Naj bo to priznanje »Bralnemu društvu« v spodbudo, da nam še večkrat priredi kaj enakega, Dobrničanom pa, kateri še niso udje, v opomin, da pristopijo mnogoštevilno k »Bralnemu društvu«.

Delavsko podporno društvo v Celji ima v soboto, dne 7. t. m. ob 8. uri zvečer v svojih novih prostorih na cerkvenem trgu šte. 4 izredni občni zbor. Dnevni red: 1. Popolnilna izvolitev odbora. 2. Slučajnosti. K mnogobrojni udeležbi se uljudno vabi.

Št. Lovrenški tamburaški zbor priredi zabavo dne 8. kimovca t. m. v prostorih gosp. Nevalda (gostilna »Pri jelenu«). Začetek ob polu 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr. Ker je namenjen čisti prebitek Prešernovemu spomeniku v Ljubljani, vabijo se pristrčno vsi rodoljubi k mnogobrojni udeležbi in se v poprej navedeno svrhu preplačila hvaležno sprejemajo. — Vspored: A. 1. Sokolska koračnica Mil. pl. Farkaš. 2. »Al' na tujem tudi zvezda me poznaš?«, bariton-solo s spremljanjem tamburaškega zbor. 3. »Spomen na Gorico« Mil. pl. Farkaš. 4. »Sabljenka« J. Bartl. — B. 5. Odlomek iz baleta »Na plitvička jezera«, Mil. pl. Farkaš. 6. »Činovnik i njegovi jadi«, bariton-solo s spremljanjem tamburaškega zbor, V. G. Brož. 7. »Spominčice«, potpurija, * * 8. »Lov za srečom«, galop, V. G. Brož. — C. 9. Narodna koračnica iz operete »Prodana nevesta«, Mil. pl. Farkaš. 10. »Kde domov muj«, bariton-solo s tamburaškim zborom, Mil. pl. Farkaš. 11. »Brijač«, bariton-solo s tamburaškim zborom, Mil. pl. Farkaš. 12. Ne zaboravi me!, Mil. pl. Farkaš. — D. Prosta zabava s šaljivo pošto, citranjem in plesom.

Bralno in pevsko društvo »Maribor« vabi k VIII. rednemu občnemu zboru, ki se vrši v nedeljo dne 8. kimovca 1901 ob 8. uri zvečer na vrtu »Narodnega doma«. — Vspored: 1. Nagovor in poročilo predsednika; 2. poročilo tajnika; 3. poročilo blagajnika; 4. poročilo rač. pregledovalcev; 5. volitev novega odbora; 6. imenovanje častnih članov; 7. vpisovanje novih udov in 8. različnosti. Za slučaj, da bi se ne sešlo sklepčno število udov, skliče se jedno uro pozneje drugi občni zbor z istim vspešnim, pri katerem bode sklepčno vsako število navzočih udov. — K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudneje odbor.

Kmečko bralno društvo pri Sv. Križu pri Mariboru priredi poduk za kmete in manjše posestnike v nedeljo, dne 8. t. m. po večernicah v novi šoli s sledečim vspešnim: 1. Kako je umno urediti hleve in gnojišča, da bodo najbolj ustrezala svojemu namenu, uči prof. Fr. Hauptmann. 2. Kako se je kmetom ubraniti slabih časov. 3. Razna posvetovanja o naprednem gospodarstvu. Obilne udeležbe pričakuje odbor.

Sv. Jernej pri Konjicah. Veselica, katero je priredilo mlado bralno društvo, je bila izborna. Žal, da je bil gosp. govornik iz Hošnice vsled bolehnosti zadržan, priti. Počastili so novo bralno društvo s svojim prihodom zastopniki bralnega društva v Žičah, gosti iz Prihove, celo iz Loč in Konjic — da celo nekateri naši nasprotniki iz sosednjih župnij in trgov so se udeležili izvanredne veselice, pa vendar niso imeli povoda zabavljati, ampak strme so poslušali krasno petje in stvarne govore. S to veselico je pokazalo bralno društvo, kaj premore slovensko ljudstvo študi v mali vasi z združenimi močmi. Iznenadilo je vse navzoče lepo petje mešanega pevskega zbor. Čast in hvala gospodu pevovodju, ki je pokazal s tem svojo spretnost in dokazal, da imajo mladenke in mladeniči pri Sv. Jerneju um in srce za bla-

žilno petje. Deklamacija: »Domovini« je gnila do solz. Za smeh pa so poskrbeli gosp. dijaki. Govorniki iz domače župnije in iz Žič so posebno povdarjali potrebo združništva, da se ohrani vera in ljubezen do naroda in da napredujemo v gospodarskem obziru, ter dosežemo popolno prostost glede izvrševanja gospodarskih in narodnih teženj. To doseči pa je le mogoče, ako se bo združeno slovensko ljudstvo posameznih župnij vezalo z društvi vseh slovenskih župnij in bo enoglasno zahtevalo, do česar ima pravico po božjem in naravnem zakonu. Sosedom pa kličemo: Mi vstajamo, vstanite tudi vi!

Sv. Bolfenk v Slov. gor. Tamošnja zadruga izvrstno napreduje. Izdeluje izborna surovo maslo in tudi sir, kojega imajo do 400 kg na razpolago. Prijatelj k prijatelju!

Trboveljski abiturijenti prirede dne 8. septembra 1901 na vrtu gostilne »Dolničar« na Vodah veliki koncert z zanimivim sporedom.

„Zvezda“ na Dunaju. Jesen se bliža, tukaj na Dunaju že veje precej mrzel veter, zato se je tudi naša »Zvezda« poslovila za leto od nepozabnih izletov, ter se naselila v sredino Dunaja. Dne 1. septembra zbrali smo se v čarobno razsvetljeni dvorani. Zabava seveda imenitna! Da še omenim, žalibog obljubljeni tamburaši društva »Krešimir« niso sodelovali s tamburanjem (vzrok, smrt predsednikovega očeta) pač pa krasnim petjem. — G. Viktor Brošan nas tolaži, da nas ob prvem sestanku razvesele s tamburicami. — Veselite se tudi vi, dragi rojaki, v domovini z nami vred, da se tako lepo družijo bratu brat v tujini. Nikakor se nismo nadejali, da nas ravno danes v tako obilnem številu poseti hrv. društvo »Prosvieta«, na čelu njim predsednik g. Karol pl. Šuškovič, vnet za vero, dom, cesarja, ki se kaj lepo zahvali za tako ginljiv sprejem. Hrvaški moški zbor zapoje »V boj«. — Ure pretekle so nam prehitro! Predsednik društva »Zvezda« g. Pukl se zahvali ostalim društvom za tako obilo soudeležbo ter reče: Prvi pogoj vsaki prosveti je razvitek razuma in srca; iz prvega se rodi znanost, iz drugega človekoljubje. Kjer se pa popolnujeta v eno celoto obedve, težko, da ne bi zmagali! Upajmo!

Bralno društvo pri Sv. Ani v Slov. gor. priredi dne 8. novembra, nedeljo na male gospojnice dan, svoj četrti in za leto zadnji zabavni večer. Predstavljali se bodete dve igri in sicer »Pravica se je skazala« in priljubljena »Lurska pastarica«. Začetek ob 5. uri zvečer. Veselica se vrši v Krambergerjevih zasebnih prostorih.

Gospodarske stvari.

Sejem v Središči dne 24. t. m. se je prav dobro obnesel. Živine, posebno konjev in žrebet se je veliko prignalo, le kupev je manjkalo, kar povzroči letošnja velika suša. Ako bode pa primakovalo, da zraste jesenska paša, je upanje da se prihodnji sejem dne 15. novembra t. l. bolje obnese.

Staro in vedno novo za gospodinje. V jedni zadnjih števil mlekarskega časopisa podaja slavni mlekarski strokovnjak Martiny sledeča zlata pravila za gospodinje in dekle, ki molzejo, pravila ki bi morala stati vdolbena na vsakih hlevskih vratih, pravila sicer stara po vsebini, vendar pa nova ozir izpolnitve pri našem ljudstvu, in zato jih tu znova tiskamo z željo, da bi se vtisnila v mnog spomin:

1. Preskušaj molzne krave vsak teden po enkrat na njih mlečnost in vsaj dvakrat na mesec določi množino tolšče v mleku. Vse krave, ki slabo molzejo, odstrani in redi le krave izborne mlekarike.

2. Krmi obilno in rabi le zdrava, za izdelovanje dobrega masla primerna krmila.

3. Skrbi zgodaj spomladi in v jeseni dolgo za zeleno krmo. Ako krmiš z zeljnatim

perjem in repo, dodavaj obilno prešanja, otrobov ali turšice.

4. Sena in slame ne pokladaj nikoli med molžnjo ali kratko preje, ampak vedno še le po molži.

5. Skrbi za zdrav nastilj, ki ne sme biti nagnjit in trhljen.

6. V govejem hlevu bodi zrak čist in brez prahu.

7. Vime krav in vsa mlekarska posoda mora biti tako lepo čista, da se ne bo nikomur gnjusilo, napiti se mleka takoj iz golide (žehtarja) ali dotakniti se kravjih sescev z usti.

8. Ravno tako navajaj posle, da bo pri molži snažna, imela čiste roke, čisto obleko i. t. d.

9. Namolženo mleko urno iz hleva, če je moč ga takoj posnemi s centrifugo (ali kaj, ko je ta vrana pri nas tako bela), če ne ga pa vsaj v hladnem prostoru urno ohladi.

10. Uravnaj proizvodnjo mleka, masla in tolstega sira tako (s pomočjo primernega obrejevanja krav), da dobiš največ masla v oktobru, novembru, decembru neposredno pred božičnimi prazniki, najmanj pa od maja do julija.

Loterijske številke.

Gradec 31. avg. 1901. 28, 24, 79, 77, 1
Dunaj > > > 39, 71, 51, 18, 73

Listnica uredništva.

Sv. Martin na Paki: Pritožite se na poštne ravnateljstvo v Gradcu! Mi že tudi prinesemo Vašo pritožbo, a potem nam morate navesti natančno posamezne slučaje in priče. Da ste nam zdravi! — Tovsti vrh blizu Kerčanj: Oprostite, enake napade smo že večkrat prinesli. Kar je prevečkrat, postaja nezanimivo. Morda kaj drugega! — Braslovče: Mi načeloma ne prinašamo dopisov enake vsebine. Prosimo Vas, potem bi skoraj vsaki teden morali opisovati enake reči. — G. J. K.: Kadar Vam vsi zobje zrastejo, se lahko oglasite!

Razglas.

Podpisano županstvo uljudno naznanja, da bode dne **24. septembra t. l.**

nov živinjski sejm na Frankolovem.

Ob enem se tudi s tem razglašča, da bode živinjski sejm potem vsako leto dne 17. marca in 24. septembra; ako pa pride ta dan nedelja ali zapovedan praznik, sledi sejm naslednji dan potem.

Slavno občinstvo se uljudno vabi, da prižene živino mnogoštevilno, kupci pa za obilni obisk.

Županstvo Frankolovo,

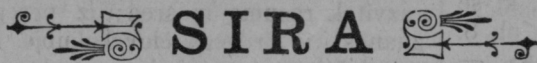
dne 21. avgusta 1901.

Stefan Jakop, župan.

Mlekarska zadruga

pri sv. Bolfanku v Slov. gor.

naznanja, da ima veliko zalogo doma pridelanega mastnega in polmastnega

v zalogi ter se slovenski trgovci in krčmarji na to opozarjajo. — Vzorci in cena po naročilih.

447 3-1

Vodstvo.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Vsaka beseda
stane 2 v.
Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.
Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Lepo posestvo, obstoječe iz hiše s 4 sobami, 3 kuhinjami, pralnico, velikim vrtom z dotikajočo se njivo in vodnjakom, se proda iz proste roke zaradi družbinskih razmer. Leži na koroški glavni cesti, 15 minut od glavnega trga. Posestvo je tudi pripravno za mlekarstvo. Pojasnila daje posestnik v Mariboru, koroške ulice št. 122. 418 3-3

Lepo posestvo, obstoječe iz hiše, gospodarskega poslopja, njiv, travnikov, gozda, sadonosnika, vsega skupaj 25 1/2 oralov, se proda v Gor. Radvanji št. 17.

Sprejme se.

Dva pridna dijaka sprejme poštna, krščanska rodbina na hrano in stanovanje. Ponudbe se pošiljajo upravništvu „Slov. Gospodarja.“ 422 4-3

Dijaka iz dobre hiše vzame v vse prekrbovanje Weixl, nadučitelj v p. v Mariboru, Zofijni trg št. 3, leve stopnice, drugo nadstropje. 442 3-2

Dijaka sprejme na hrano in stanovanje Katarina Rep, Nagystrasse 2, nasproti „Narodnega doma.“ 444 2-1

Dijaka iz dobre hiše vzame v vse prekrbovanje Vesenjak v Mariboru, Zofijni trg 3, leve stopnice, drugo nadstropje. 450 2-1

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Dva učenca z dobrimi šolskimi spričevali, večča nemškega in slovenskega jezika, sprejme Anton Ulaga, trgovec z manufakturnim blagom v Mariboru, Tegethoffstrasse 31. 417 3-3

Služba organista in mežnarja se s 1. novembrom t. l. pri tukajšnji župnijski cerkvi odda. Zaradi krajnih razmer se zamore le na oženjene ozir jemati. — Cerkevno predstojništvo v Šmihelu nad Mozirjem. 440 3-2

Prodajalko, zmožno slovenskega in nemškega jezika ter šivanja na stroju, sprejme takoj M. Heumayer, Maribor, Glavni trg št. 1. 439 2-2

Učenca sprejme Jožef Dufek, medar in svečar v Mariboru. 446 3-2

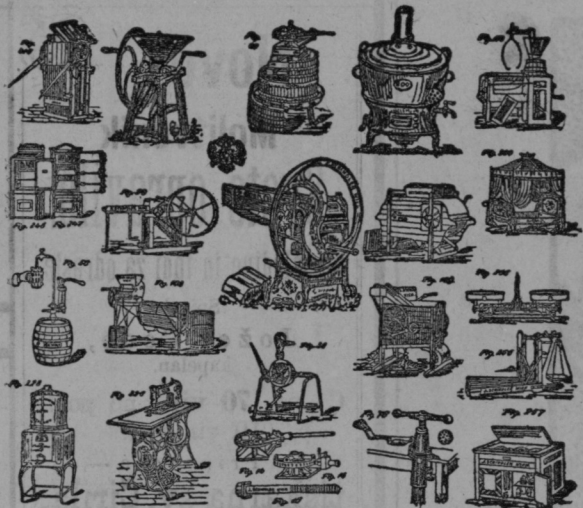
Službo organista išče učitelj v pokoju, ki je izvrsten orgljavaec in tudi pevec. Zna tudi orglje popravljati. Naslov pri upravništvu. 446 3-1

Kot instruktor (domač učitelj) želi biti sprejet začetkom šolskega leta pod jako ugodnimi pogoji četrtišolec v Mariboru z dobrimi spričevali. — Naslov pri upravništvu lista. 451 4-1

„Südsteirische Presse“

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno eno krono. Urednik F. S. Šegula. Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno ravnopravnost Slovencev in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

Janez Schindler

Dunaj III., Erdbergstr. 12,

pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 400 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prokupci še iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 10
lastnik privileg.
Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

Na slovenska naročila se slovenski odgovarja.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še pouk za sveto birmo in 116 svetih pesmi: velja v usnje vezan z barvanim obrezkom K 1'40, v usnje vezan z zlatim obrezkom K 1'70, v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo K 1.90.

Sv. birma,

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 12 v, 10 kom. K 1'10, in 100 kom. K 9'—

Lekarničarja A. Thierryja balzam

z zeleno nunsko varstveno znamko, 12 majhnih ali 6 velikih steklenic 4 K — poštne prosto.

A. Thierryja centifolij. mazilo

2 lončiča 3'50 K poštne prosto razpošilja proti predplačilu

A. Thierryja lekarna k angelju varhu
v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Dunaj: glavna zaloga, lekarna C. Brady,
Fleischmarkt 1. Budapest: lekarna I.
Török in dr. Egger. Zagreb: lekarna
S. Mittelbach.

Na drobno v vsaki lekarni. 348 12

Naznanilo.

Vsem vinogradnikom, ki posestujejo kak matičnjak od divjih trt dam na znanje, da bom potreboval za prihodnjo spomlad veliko množino ključic ozir. rezanic od vrst Riparija portalis, Rupestis monticola in Vitis solonis. Rezanice morajo biti samo za suho cepljenje trt sposobne ne pa z drobnimi ali tankimi pomešane in 45 cm dolge.

Ce ima tedaj kateri posestnik vinogradov kaj takšnega rožja za rezanice prodati, naj mi blagovoli približno število ključic ozir. rezanic in zadnjo ceno za 1000 komadov vsaj do 1. novembra tega leta naznaniti.

Anton Slodnjak, trtnar

v Juršincih pri Ptuj. 435 3—2

Slovenska tvrška!

Weberjevih dedičev naslednik:

Vincenc Čamernik

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster

363 19—10 v Celju

Nova ulica števil. 11.

Delavnica mramornatih altarjev
ter drugih umetnih kamnoseških del.
Cez 200 nagrobnih
spomenikov

različnih mramorjev, granitov in sijenitov
po najnovjših modernih načrtih

vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in
struganje mramora s strojno silo.

•••• Lastni kamnolomi. ••••

Postrežba točna.

Za vinsko trgovino na debelo, na
Kranjskem se išče

strokovnjaški in trgovsko izobražen
poslovodja.

Potrebno je znanstvo obeh deželnih jezikov
v besedi in v pisanju.

Ponudbe s prepisom spričeval o dosedanjem
službovanju, kakor tudi zahteva plače naj se
izvoli poslati najdalje do 10. septembra
upravnistvu tega lista. 449 2—1

Slovenska delavnica za cerkveno umetnost!

Tirolsko Konrad Skaza Tirolsko

Sv. Urh — Gröden

se priporoča preč. cerkvenim pred-
stojništvom za prenovljenje cerkven-
nih del, za preskrbljevanje novih
altarjev, lec, rezljanih (Relief) in
slikanih križevih potov, posameznih
podob, kipov in križev. Specialist za
betlehemske jaslce
z 30 rezljanimi podob. od 60 K višje.

Za vsako poljubno podobo, altarjev in betlehemskih jaslce, pošljem originalne
fotografije; za križe pa rezljana razpela na ogled, frankovano vsakemu preč.
duhovniku. — Ker pridem v kratkem v slovenske kraje, prosim že sedaj cenj.
dopisov, ker si lahko dela osebno ogledam. 243 10—10

◆◆ Naslov je: Konrad Skaza, St. Ulrich, Gröden, Tirol. ◆◆

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike
s podobami itd. izvršene v kamnotisku.

Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj

24—7 v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj
vsake velikosti po najboljših si-
stemi. — Prevzamem tudi pre-
novljenje, popravke in uglasbenje
orgelj. — Spričevala od zgotov-
ljenih orgelj so na razpolago.

Veliko denarja

do 1000 K na mesec

lahko zaslužijo osebe vsakega stanu (ko
postranski zaslužek). — Natančneje pod
Reell 112 Annoncenbureau E. Kristoffik,
Innsbruck. Postfach 36. 237

Vsaka gospodinja in mati

se mora blagrovati, katera rabi z ozirom na zdravje, varčnost in dobri okus **Kathreiner-Kneippovo** sladno kavo (pristno samo v znanih izvirnih zavitkih).

Novo! Molitvenik Sveto opravilo.

Za mladino in tudi za odrasle.

Spisal
Jožef Čede,
kapelan.

Cena 70 vin., po pošti
10 vin. več.

— Priporoča —
tiskarna sv. Cirila.

Novo!

Želod se kupi

po dražbi kakor tudi iz
proste roke. 448 3-1

Ponudbe na »Guter Käu-
fer 4258« Rudolf Mosse,
Wien I, Seilerstätte 2.

Razne uradne pečate

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Med. univ. 420 3-3

Dr. Bela Stuhec,

praktični in zobozdravnik v Ptuji,

odpotoval je na štiri tedne k orožnim vajam
ter bode od srede septembra v hiši gospe Škra-
barjeve na Minoritskem trgu ne več na Flori-
janskem trgu ordiniral.

Oznaniło.

Poučni tečaj za porabo sadja in povrtnin vršil se bode na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru od 16. do vključno 21. septembra t. l.

Ob tej priliki poučevalo se bode teoretično in praktično kako se sadje obira, hrani in primerno v razne trpežne izdelke predeluje. Istotako se bode tudi poučevalo kako se povrtnine po priličnih načinih ohranijo oziroma trpežne napravijo in sicer vse to v taki meri, kakor je to potrebno, da bodo lahko vdeleženci tečaja dotična dela umno opravili, primerna sredstva prav porabili.

Ta pouk je popolnoma brezplačen.

Za vdeležbe se treba prijaviti pri **ravnateljstvu štajerske deželne sadjarske in vinarske šole v Mariboru.**

434 2-2

P. n.

Naznanjam slavnim obiskovalcem gostilne

Jošt-Kreuzberger

v MARIBORU, Koroške ulice,

iz mesta in dežele, da **sem prevzel** sedaj jaz **to gostilno**. Trudil se bom vsem **ceno in dobro** postreči. — Kmetom, ki prihajajo v soboto na sejem, se še posebej priporočam.

Udani

Fran Čirič,

gostilničar.

445 10-1

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 4-80 gld. **Benedikt Hertl**, grajščak, **Goliš** p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri **Al. Quandest**, gosposka ulica, Maribor.